

Diákszallók a székesfővárosban

A nagy lakásszükség, a mely a magyar főváros lakosságát évek óta szorongatja, a szobabérlők, tehát első sorban a szegény egyetemi hallgatók lakás-ügyét tette nagyon nyomoruságossá. Látván ezt a főváros vezetősége, a május 24-én Műnkhenben megtartott diáklakás-ügyi tanácskozásra kiküldte Wildner Ödön doktor tanácsos és Ferenczi Imre doktor ügyosztályi szakelőadót, hogy az ott hallottakat itthon értékesíthessék. Megkérdtük a konferencia lefolyásáról Ferenczi Imre doktor szakelőadót, a ki a következőkben adott fölvilágosítást:

Hogy az egyetemi hallgatók lakás-ügye nálunk milyen állapotban van, arra azt hiszem legjobban jellemző, ha mindjárt kis statisztikát adok. Az egyik diákegyesülettől 1909-ben lakásadatokat gyűjtötték s ezeket a székesfővárosi statisztikai hivatal föl is dolgozta. 806 diák adatait ismerjük. Ezek közül négy diák ablaktalan szobában lakott, ezek közül egy nem is magányosan. Kétszázhuszonnégy egyablakos szobában, ezek közül százhatvanhat egyedül, százharminchat kettesével és hármasával, hat diák négyesével és ötösével, kettő hatodmagával. Kétablakos szobában tizenketten laktak egyedül, kétszázkilencven kettesével és hármasával, huszonöt négyesével és ötösével, tizenegy hatodmagával és még többel. Hogy mit jelent ez az állapot a fiatal diák egészségi állapotára, bővebben fejtegetni nem szükséges. A tüdővész csiráit szedi sok magába. De más nagy bajt is, a nemi betegséget. A diáklakásokat a szegényebb néposztályhoz tartozók adják ki. A házban vagy a szomszédban gyakran prostituáltak laknak vagy másféle könnyű erkölcsű nők, a kik felügyelet alatt sincsenek. Erről különben szó volt a műnkheni konferencián is. Egyik tanár megállapította, hogy a diákság a nemi betegségek terén a legmegmenteltezettebb része a lakosság-nak. A német viszonyok se sokkal jobbak, mint a mieink. Egészségesebb állapotok vannak az angol egyetemeken, a hol nemcsak az egyetemi épülethez tartozó „colleges“-ekben, hanem a magánlakásokban lakó diákok is felügyelet alatt állanak és a diaktartás megengedése az egyetemi tanács kiváltsága.

De térjünk vissza a mi állapotokra. A diáklakás berendezése is

nyomoruságos, szegényes, izléstelen, a háziak lármája zavarja a tanulásban és sok más apró-cseprő akadályra van annak, hogy a diák jól érezhesse magát. Az a kérdés már most, egyéni lakás a helyes vagy a nagy, közös diákszallók? Az egyéni lakásnak az a haszna van, hogy a diák a társadalomban, a családok között él s ha ezek egészségi szempontból kifogástalanok, már csak azért sem lehet ellenök szólni, meri egyelőre bajos volna annyi diákszallót létesíteni, a mennyire szükség van. Nálunk ezzel a kérdéssel azért is kell foglalkozni, mert az új egyetemek létesítése égetően sürögössé teszi ennek a fontos dolognak a megoldását. Az egyetemeknek kell ezt a kérdést magukhoz ragadniok, mint a német egyetemeken történik, a hol — Lipésében, Berlinben Göttingában, Königsbergben — egyetemi lakásközvetítőt létesítettek.

— Véleményem szerint a diákok lakásnyomoruságát legjobban nagy diákszallókkal és kisebb diák-otthonok létesítésével lehetne megszüntetni. Nálunk eddig két felekezeti diák-otthon van és egy kisebb társadalmi alapítás. Sokan a Népszállóban keresnek lakást, természetes, hogy itt aránylag keveset lehet elhelyezni s így merült föl a szüksége és gondolata egy községi diák-szálló építésének, a hol az egyetemi hallgató szabadsága is meg volna őrizve s a szobák különféle berendezésével lehetővé téve az is, hogy a jobb módú diák is itt kapjon elhelyezést. Nyáron, a mikor a diákok nagy része elszéled, rendes, olcsó szállónak

is föl lehetne használni. Másik fontos kérdés a női egyetemi hallgatók lakás-ügyének rendezése. A leány-diák helyzete sokkal nehezebb, mint a fiué. Lakásra sem fogadják el mindenütt szívesen, este nem igen mehet egyedül vendéglőbe, a penziók drágák, szóval itt is igazán áldásos lenne a gyors segítség egy külön női diák-szálló létesítése által. A diák-szállók csak akkor tarthatják el magukat, ha 800—1000—1500 személyre vannak berendezve, mert így a kiadások és a bevételek kiegyenlíthetik egymást, míg a kis szállónál a kiadások olyan arányúak, hogy magukat fönn nem tarthatják.

— A jövő értelmiség színvonaláról, testi-lelki egészségéről van szó s ez nagy dolog, igazán megérdemelné, hogy az egyetemek tanácsa, állam, főváros, városok együttessen valami nagy akciót indítsanak ebben a dologban. Hogy a főváros mikor építi föl az első diákszallót, nem tudom; de figyelemmel kísérjük a kérdés fejlődését, fölhasználjuk e téren a tapasztalatok sorozatát, hogy a kellő időben teljesen kész tervezettel léphessünk a nyílvánosság elé.

Iktatószám	Budapestre vonatkozó ujságcikkek		Osztályozás
	Szerző		Tárgy
	Cím <i>Diákszallók a székesfővárosban</i>		371. 87
	Hely		
	Idő		4 1913.
	Személy		
	Helyszám		
	Forrás: <i>Esti ujság.</i>		
	<i>Bp.</i>	1913 <i>VI/4</i>	
	(Hely)	(Idő)	(Köt. v. füz.)